

До Риги

Володимир Підпалий

Із Лекси Мануша

Із твого чуба – волосинка я,
В очах твоїх – одна сльозинка я,
Твоїх шовків – єдина нитка я.
Ти стала матір'ю мені.

Поміж зірко твоїх – зоринка я,
Твоєї мови – приповідка я,
Твого вогню – лише іскринка я.
В тобі – мого дитинства дні.

Твоєї спраги – крапельинка я,
З твого багаття – лиш вуглинка я,
В твоєму вітрі вітровика я.
А молодість моя – в твоїм вині.

З твоєї ватри – бадилінка я,
Мов крем'ях, ляжу у бруківку я,
Твоїх птахів – одна пір'їнка я.
Умру, щоб жити в рідній стороні.